

СИСТЕМА ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

Присяжнюк Л. Г., *аспірантка ФММ,*

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»,
92_LB@mail.ru

Аналіз складу та структури витрат підприємств машинобудівної галузі демонструє, що питома вага витрат на збут виробленої продукції складає більше 26% від загального розміру витрат підприємств. При цьому реальний резерв зниження комерційних витрат виробничих підприємств оцінюється на рівні зниження витрат у 2,5 рази [2].

Витрати підприємства є основою у формуванні його прибутку, а в сучасних ринкових умовах саме функціонування машинобудівного підприємства неможливе без системи планування та контролю витрат. Мета аналізу витрат діяльності підприємства полягає в всебічній оцінці фактичних даних, їхній оптимізації та обґрунтуванні управлінських рішень щодо подальшої раціоналізації. Аналіз здійснюється на основі принципів системного, комплексного та кібернетичного підходів. В основу системного підходу покладено дослідження об'єктів системи, розкриття їхньої цінності, виявлення багатьох типів зв'язків, зведення їх до єдиної теоретичної системи. Системний підхід до аналізу витрат передбачає [1]:- виявлення місця та ролі показників в оцінці досягнутої ефективності виробництва;- розроблення принципової схеми аналізу на основі класифікації факторів та резервів раціоналізації витрат;- визначення методів вимірювання та резервів раціоналізації витрат;- виявлення резервів раціонального використання виробничих ресурсів у поточному та перспективному плануванні собівартості.

Не менш важливим за процес аналізу витрат є процес їх прогнозування. Особливу роль відіграють чинники, пов'язані із точністю інформаційних ресурсів та повнотою забезпеченості інформацією. Для забезпечення високої точності процесу прогнозування витрат підприємства їхній аналіз повинен базуватись на основних вимогах, що ставляться до інформаційного забезпечення та відповідають критеріям системності та уніфікації. Наслідком процесу прогнозування витрат підприємства є процес їх планування, основною метою якого є визначення загальної суми витрат обігу, потрібної для забезпечення нормальної роботи підприємства, з урахуванням наявних резервів зниження витрат на придбання, доставку, зберігання товарів та їх реалізацію.

Для оптимізації обсягу операційних витрат доцільно зменшувати ті статті, які мають найбільшу питому вагу у загальній величині витрат. Для оптимізації операційних витрат, на підприємствах машинобудівної галузі, використовують:— пошук надійних постачальників виробничих ресурсів;— удосконалення асортименту машинобудівної продукції, що випускається;— вдосконалення організації праці та збутової діяльності;— підвищення продуктивності праці;— максимальне залучення додаткових доходів від вільних активів (оренда площ, які не використовуються в даний момент суб'єктом господарювання, що принесе додатковий дохід й, таким чином, зменшить затрати на утримання цих приміщень чи обладнання);— перманентний контроль за витратами підприємства;— підвищення ефективності внутрішнього управління витратами на основі своєчасного та якісного проведеного аналізу

Проблема оптимізації матеріальних витрат ґрунтується на: 1) зменшенні витрат при проектуванні та розробці нової продукції; 2) оптимізації використання металу при виробництві машинобудівної продукції. Модель оптимізації будуватиметься на визначенні тих елементів витрат (адресати впливу), впливаючи на які, в першу чергу, можна досягти максимального ефекту від їх зменшення задля збільшення ефективності управління виробничими фондами підприємства, тобто, на проведенні та застосуванні контролю та аналізу на всіх стадіях промислової діяльності підприємства машинобудування.

У ринковій економіці управління витратами, як засіб досягнення високого економічного результату виробничо-господарської діяльності підприємства, орієнтується не тільки на їх зниження, а й спрямовується на зростання прибутку та забезпечення конкурентоспроможності підприємства. В сучасних умовах існує велика кількість методів розробки стратегій, які ґрунтуються або на ринковому підході з аналізом зовнішнього середовища, або на ресурсному — з аналізом внутрішніх сильних та слабких сторін підприємства. Таким чином, було виявлено те, що потрібно приділяти увагу механізму мінімізації витрат підприємства в загальній сумі чистого доходу, оскільки для ефективного використання виробничих ресурсів необхідні структурні зміни якісного характеру в сфері їх управління, як складової частини управління витратами в цілому. Саме на оптимізації витрат, а не скороченні їх обсягів, тобто слід виявити непродуктивні витрати, оскільки вони негативно впливають на фінансові результати та на ефективність господарювання в цілому.

Література:

1. Бедринець М.Д. Ефективність діяльності суб'єктів підприємства в сучасних умовах господарювання / М.Д. Бедринець // Бізнес Інформ. — 2013. — № 4. — С. 183–190.

2. Волонцевич С.О. Розробка економічного механізму оптимізації структури граничних витрат на промислових підприємствах // Вісник Харківського національного університету ім. Каразіна. — Харків: ХНУ. — 2005. — № 668. — С. 77-79.